

مخاطبان میلیونی او حتی جریانات مختلف مذهبی مانند وهابی ها را به رقابت و انتقاد واداشته و از این جهت فعالیت های تلویزیونی او هرگز خالی از حاشیه نبوده است. در پی همین انتقادات بود که همواره در برنامه هایش این جمله را تکرار می کرد که: «لست عالماً ولا مفتياً ولا فقیهاً وإنما طالب علم» (من نه عالم هستم و نه مفتی و نه فقیه جویای دانش هستم)

خود را یک برنامه ساز بدانند خود را یک مبلغ اسلامی می داند که از روش های رسانه ای برای تبلیغات خود بهره می برد. اما اینکه او به موضوعات مختلفی ورود می کند و هر قسمت از برنامه های او در مورد یکی از مسائل واقعی زندگی انسان مسلمان است ناشی از این ایده اوست که اسلام باید در همه ابعاد زندگی بشر جریان داشته باشد و از پرداختن به موضوعات دینی بی ربط به وقایع زندگی خود را برباند. بر خلاف اینکه او اهل عربستان سعودی است اما سعی می کند مخاطبان خود را از کشورهای مختلف جذب کند. این گونه بود که او در فصل پنجم برنامه الخواطر، کشوری مانند ژاپن را انتخاب کرد و در فصل هفتم، ترکیه، دانمارک و کشورهای دیگر محل تولید برنامه های او بود. این نکته هم بر جذابیت برنامه او می افزود و به مخاطبان امکان مقایسه بین شرایط خود با دیگر کشورها را می داد. از نقاط قوت برنامه های او زمانبندی خوب در شب های ماه رمضان، شخصیت جذاب شخص احمد الشقیری، داشتن ایده مرکزی در همه برنامه ها (قرائت اسلامی ویژه او) و فرم شیک و به روز و جذاب است.

مخاطبان میلیونی او حتی جریانات مختلف مذهبی مانند وهابی ها را به رقابت و انتقاد واداشته و از این جهت فعالیت های تلویزیونی او هرگز خالی از حاشیه نبوده است. در پی همین انتقادات بود که همواره در برنامه هایش این جمله را تکرار می کرد که: «لست عالماً ولا مفتياً ولا فقیهاً وإنما طالب علم» (من نه عالم هستم و نه مفتی و نه فقیه بلکه تنها جویای دانش هستم). با توجه به سابقه او حدس گرایش مذهبی او چندان کار دشواری نیست اما دال مرکزی ایده او همواره این بوده و هست که اسلام را با شرایط جدید وفق دهد و مظاهر تمدن و پیشرفت را ذیل دین بازتعریف کند. این رویکرد او در برخی برنامه هایش به شکل عیانی در قالب برنامه تلویزیونی درآمدی است و به عنوان مثال در برنامه تلویزیونی «لو كان بیننا» (اگر در میان ما بود) سعی می کند به این پرسش پاسخ دهد که اگر رسول خدا امروز در میان ما بود با مظاهر پیشرفت و تکنولوژی و اقتضائات روز زندگی چگونه برخورد می کرد؟! و البته همین ایده مرکزی اوست که کفر سلفی ها را هم درآورده است.

برنامه تلویزیونی «السنین»

برنامه السنین یک تفاوت بزرگ نسبت به سایر برنامه سازی های احمد الشقیری دارد. تا قبل از تولید «السنین» احمد الشقیری را می شد در میان برنامه سازهای تلویزیونی برای «توسعه فردی» گنجانده که البته با یک پس زمینه دینی برای این هدف تلاش می کرد. اما دغدغه برنامه السنین مشارکت انسان مسلمان مد نظر او برای مشارکت در «توسعه» ملی و حتی فراملی (امت عربی یا اسلامی) است.

برنامه با پاسخ به فلسفه نام آن شروع می شود: «چرا نام برنامه السنین است؟ سنین اختصار سؤال است که مقدمه پیشرفت است. سؤالی برای یافتن تجربه های موفق پیشرفت» و... امید و «امید بنزین ماشین پیشرفت است».

فصل اول برنامه السنین، رمضان دو سال پیش پخش شد و رویکردش داخلی بود و پیشرفت های کشور عربستان را نشان می داد. خیلی هم جذاب بود و اتفاقاً برخلاف برنامه های ژانر پیشرفت در ایران بسیار مردم پسند و مثل همه برنامه های رضانی الشقیری از پربیننده ترین برنامه های جهان عرب بود. در قسمت های مختلف برنامه السنین-۱ به پیشرفت های عربستان سعودی در زمینه های زیر پرداخته است:

حکمرانی الکترونیک

حکمرانی الکترونیک؛ در این باره به تحولات عربستان سعودی در زمینه فناوری های اطلاعات و دولت الکترونیک می پردازد. به عنوان مثال احمد الشقیری به موزه تحولات فناوری الکترونیک در وزارت دادگستری سری می زند و در جایی از این بازدید کاغذی را درون یک پاکس شیشه ای نشان می دهد که در واقع آخرین کاغذ فیزیکی است که در وزارتخانه دادگستری عربستان سعودی صادر شده است. میزان استفاده از کاغذ فیزیکی در خدمات قضایی در سال ۲۰۱۹ در این کشور به ۴۰ درصد رسید و در سال ۲۰۲۰ یعنی سال تولید این برنامه به صفر درصد کاهش پیدا کرده است و بعد از آن دیگر همه خدمات به صورت الکترونیک انجام شده است. همچنین ضمن برنامه احمد الشقیری عملاً از سامانه ای به نام «ناجس» (www.najiz.sa) برای خرید و فروش ملک و املاک استفاده می کند و خدمات این حوزه را با گذشته این کشور مقایسه می کند و نشان می دهد که چگونه در دو دقیقه و کالتنامه صادر می شود و در دو ساعت معامله به صورت کامل